

Đà Lạt Mùa Hoa Quỳ

Tháng Mười Một hết mưa
Đà Lạt nắng, nắng mới
có một người ngồi đợi
hoa quỳ nở...để hôn.

Có một người bồn chồn
vào rừng nhìn hoa nở
rừng thông nhiều loang lổ
nhưng hoa quỳ vẫn nhiều...

Ai cũng có tình yêu
với Đà Lạt, thương quá
ngày xưa Ba với Mạ
hoa quỳ cũng vậy thôi?

Và bây giờ, phiên tôi
đứng bên đồi ai thấy
dưới chân dòng suối chảy
trên trời mây trắng bay...

Phải chi được cầm tay
của người yêu trong mộng
hai đứa mình nhìn bóng
của mình trong nước xanh...

Tại sao em mong manh
như thời gian huyền ảo?
Tây Thi từng giặt áo
bên bờ sông, tại sao?

Em có tấm lụa đào
phơi bên rào hồi đó
mười sáu tuổi em nhỏ
rồi lớn lên bao giờ...

Thời gian giống như thơ
hoa quỳ giống như nhạc
Đà Lạt nhiều con thác
cuộn trái tim anh trôi...

Cuộn tấm lụa em phơi
cái khăn choàng con gái
em vô tình để lại
hoa quỳ nở bâng khuâng...

*Trường Nữ Bùi Thị Xuân
đời thay không đổi bản
anh nhìn trường trong nắng
ngói đỏ từng miếng thương...*

Trần Văn Lệ